

Sygn. akt: I C 1533/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Halina Ostafińska-Kołacka
Protokolant:	stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2017 r. w Kwidzynie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w K.

przeciwko I. W.

o zapłatę

powództwo oddała.

SSR Halina Ostafińska-Kołacka

Sygn. akt: 1533)16 Uzasadnienie

Powód (...) w K. wnosił o zasądzenie od pozwanego I. W. kwoty 3,14 złotych, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 39,90 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że umową cesji z dnia 6.09.2016 roku nabył od (...) S.A. w W. wierzytelność w stosunku do pozwanego, który zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Powód podał, że wystąpił z powództwem przeciwko pozwanemu o zapłatę należności głównej w wysokości 39,90 złotych w drodze elektronicznego postępowania upominawczego. Żądanie pozwu wniesionego do EPU nie obejmowało natomiast należności ubocznych w postaci odsetek za opóźnienie od kwoty głównej od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Konieczność dochodzenia roszczenia wynikającego z należności głównej i odrębnego dochodzenia odsetek ustawowych wynika z nieprawidłowości w działaniu systemu EPU od początku 2016 roku.

Na dochodzoną należność składają się odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie kwoty głównej 39,90 złotych, które zostały skapitalizowane za okres do dnia poprzedzającego wygenerowanie pozwu tj. 26.10.2016 roku oraz żądanie dalszych odsetek za opóźnienie od chwili złożenia niniejszego pozwu do dnia zapłaty na podstawie art. 482 par.1 kc.

Pozwany I. W. wnosił o oddalenie powództwa ponieważ nie zapadł żaden nakaz zapłaty co do kwoty głównej 39,90 złotych. Zarzucił również, że uregulował kwotę główną w odpowiedzi na przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 21.10.2016 roku w wysokości 47 złotych na konto wskazane przez powoda. Zdaniem pozwanego powód nie wykazał w jaki sposób wyliczył roszczenie.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Pozwany I. W. był stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z (...) S.A. w W..

W dniu 6 września 2016 roku pomiędzy powodem a (...) S.A. w W. została zawarta umowa przelewu wierzytelności.

W sprawie z powództwa (...) w K. przeciwko pozwanemu I. W. o zapłatę kwoty 39,90 złotych sygn. VI Nc-e 1973594)16 Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i postanowieniem z dnia 8.02.2017 roku przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Kwidzynie. Sprawie została nadana nowa sygnatura I Nc. 1434)17.

Z kolei Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kwidzynie postanowieniem z dnia 5 maja 2017 roku I Nc. 1434)17 umorzył postępowanie w sprawie albowiem powód wezwany zarządzeniem z dnia 20 marca 2017 roku do uzupełnienia braków formalnych pozwu tj. nadesłania pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania powoda – nie uzupełnił wskazanych braków w określonym terminie. Podstawą umorzenia był przepis art. 505 (37) par.1 kpc.

(odpis umowy przelewu wierzytelności k. 9-10, akta sprawy I Nc. 1434)17).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały.

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny.

Sąd uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Wprawdzie pozwany nie przedstawił dowodu zapłaty kwoty głównej na rzecz powoda ale na obecnym etapie powództwo winno ulec oddaleniu z innych względów.

Roszczenie o zapłatę skapitalizowanych odsetek i odsetek za opóźnienie od kwoty głównej miałyby podstawę tylko wtedy gdyby zapadło przeciwko pozwanemu prawomocne orzeczenie zasądzające kwotę główną w wysokości 39,90 złotych.

Tymczasem jak wynika z akt sprawy tut. Sądu I Nc. 1434)17 postanowieniem z dnia 5 maja 2017 roku postępowanie zostało umorzone z powodów formalnych. Zasadność żądania kwoty głównej nie została zatem w żaden sposób stwierdzona ani prawomocnym orzeczeniem sądu ani w inny sposób. Z tego względu niezasadne jest żądanie odsetek za opóźnienie ustalonych w oparciu o kwotę główną.

W tej sytuacji roszczenie powoda jest co najmniej przedwczesne przy założeniu, że powód może zdecydować się ponownie dochodzić zapłaty kwoty głównej w wypadku braku zapłaty przez pozwanego i uzyskać korzystne rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 482 par.1 kc. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc.

Powód jest stroną przegrywającą sprawę a więc żądanie zwrotu od pozwanego kosztów postępowania sądowego jest bezpodstawne.